

Το σταματώ εδώ. Δεν δέλω να κουράζω.

Όσοι με ξέρουν γνωρίζουν πως δεν πολυμιλώ για γι' αυτά. Άλλωστε κάθε άνθρωπος έχει την δική του βιωματική ιστορία να πει. Θέλω όμως να επισημάνω:

Ο πρόσφυγας κι η μοίρα του σαν εκτοπισμένου είναι ίδια σ' όποια χώρα φυγή ή θρησκεία κι αν ανήκει. Ο πόνος έχει το ίδιο αποτέλεσμα σ' όλους τους ανθρώπους, έχει την ίδια γεύση. Το αίμα που κυλά στις φλέβες είναι ίδιο και κατακόκκινο τόσο στους λευκούς όσο και στους μαύρους, τους κίτρινους κι όποιον άλλον. Αυτό που κάνει την διαφορά στους ανθρώπους, στα έθνη είναι η παιδεία που συγκροτεί τον πολιτισμό τους.

Κι εμείς είμαστε περήφανοι Έλληνες πάνω απ' όλα μ' έναν ξεχωριστό πολιτισμό αλληλεγγύης και αλτρουισμού που όμοιός του δεν υπάρχει!!!

Χρόνια πολλά από καρδιάς σ' όλο τον κόσμο!!!!!!

Αγία Μαρίνα

(Για την εκκλησία του χωριού μας που στενάζει κάτω από τον τουρκικό ζυγό)

Μη νανουρίζεις πια παιδιά, Αγία μας Μαρίνα,
γιατί πάνε, τελείωσαν όλα τα χρόνια εκείνα,
που ταπεινά και ολόχαρα ερχόμαστε κοντά σου
κι ανάβαμε ευλαβικά κεριά στην εκκλησιά σου.
Μα κράτα μας σε εγρήγορση, ξύπνιους ωσότου βρούμε
τον δρόμο της επιστροφής, που τόσο λαχταρούμε
και αντηχήσει από ψαλμούς γλυκούς και μελωδία
η συλημένη σου εκκλησιά που' ναι βουβή και κρύα.

του Γιώργου Κάτσουνα

